Nr 24 **Warszawa, dnia 13 lipca 1949 r.**

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

152. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 12 lipca 1949 r. o ustaleniu wzoru ksiąg podatkowych dla duchownych.

Na podstawie art. 29 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 27, poz. 174 oraz z 1948 r. Nr 12, poz. 94 i Nr 52, poz. 413) w związku z § 11 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 lipca 1949 r. o obowiązku prowadzenia ksiąg podatkowych przez duchownych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 292), zarządzam co następuje:

§ 1. Przewidzianą w § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 lipca 1949 r. o obowiązku prowadzenia ksiąg podatkowych przez duchownych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 292) księgę podatkową Nr 11 (księgę przychodów i rozchodów dla duchownych) należy prowadzić według wzoru, stanowiącego załącznik niniejszego zarządzenia.

§ 2. Objaśnienia załączone do wzoru księgi wymienionej w § 1 stanowią istotną część składową wzoru.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1949 r.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

(Strona tytułowa)

KSIĘGA PODATKOWA Nr 11
(KSIĘGA PRZYCHODÓW I ROZCHODÓW DLA DUCHOWNYCH)
na rok 19.........

Wzór Nr 1/Duch.

(Strona wewnętrzna)

P r z y c h ó d — M i e s i ą c .... — R o z c h ó d

Opłaty, ofiary, datki otrzymywane przez duchownego z tytułu świadczonych posług religijnych i czynności duszpasterskich oraz w związku z pełnionym urzędem					Sumy przekazane duchownemu przez związek religijny lub jednostki administracyjne związku religijnego	Sumy przejściowe — zebrane przez duchownego na rzecz		
Nazwisko i imię oraz adres osoby, od której otrzymano opłatę, ofiarę, datek	Rodzaj wykonanej posługi religijnej lub czynności duszpasterskiej	Opłaty, ofiary, datki: w gotówce	w naturze: rodzaj i ilość	w naturze: wartość		związku religijnego i jego instytucji oraz jego jednostek administracyjnych	instytucji charytatywnych, społecznych itp.	
		zł		zł	zł	zł	zł	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
	z przeniesienia							
	do przeniesienia							

Razem przychody (rubr. 3+5+6+7+8+9)	Nr kolejny	Dzień	Treść zapisu	Wydatki duchownego związane z wykonywaniem posług religijnych i czynności duszpasterskich oraz pełnieniem urzędu	Sumy przekazane przez duchownego na rzecz: związku religijnego oraz jego instytucji i jego wyższych jednostek administr.	instytucji charytatywnych, społecznych itp.	Nr dowodu (przekazu, pokwitowania itp.)	Sumy wydatkowane przez duchownego w zastępstwie lub z polecenia związku religijnego albo wyższych jednostek administracyjnych związku religijnego		Razem rozchody (rubr. 14+15+16+18+19)	Uwagi
				zł	zł	zł					
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
			z przeniesienia								
			do przeniesienia								

Objaśnienia
do księgi podatkowej Nr 11
(księgi przychodów i rozchodów dla duchownych).

1. Księga podatkowa Nr 11 jest przeznaczona dla duchownych wszystkich wyznań religijnych, nie wyłączając związków wyznań religijnych prawnie nieuznanych.

2. Księga podatkowa Nr 11 dzieli się na dwie zasadnicze części:

1) przychody, rubryki 1 — 10,

2) rozchody rubr. 14—20; rubryki 11—13, dotyczące Nr kolejnego, daty i treści zapisu oraz rubryka 21 — uwagi, są wspólne dla obydwu części.

3. Do poszczególnych rubryk strony przychody wpisywać należy:

do rubryk 1—5 — opłaty, ofiary i datki, otrzymywane przez duchownego z tytułu świadczonych posług religijnych i czynności duszpasterskich oraz w związku z pełnionym przezeń urzędem; jeżeli chodzi np. o duchownych chrześciańskich wyznań religijnych podlegają tu wpisaniu opłaty i ofiary wnoszone za chrzty, śluby, pogrzeby, msze, dobrowolne ofiary na rzecz duchownego itp.; w szczególności wpisaniu podlegają:

a) do rubryki 1 — nazwiska, imiona oraz adresy poszczególnych osób, od których duchowny otrzymał opłaty, ofiarę lub datek,

b) do rubryki 2 — rodzaj wykonanej przez duchownego posługi religijnej lub czynności duszpasterskiej, z tytułu której wpłacona została opłata, ofiara lub datek, c) do rubryki 3 — poszczególne sumy opłat, ofiar i datków, otrzymanych przez duchownego w gotówce,

d) do rubryki 4 i 5 — poszczególne opłaty, ofiary i datki, otrzymane przez duchownego w naturze, przy czym do rubryki 4 wpisywać należy rodzaj i ilość świadczeń w naturze (produktów), a w rubryce 5 — ich wartość gotówkową, przeliczoną według cen rynkowych w danym okręgu; do rubryki 6 — sumy przekazane duchowieństwu przez związki religijne (poszczególne kościoły w znaczeniu organizacji) lub jednostki administracyjne związków religijnych (gminy wyznaniowe, parafie, dziekanaty, diecezje itd.) m. inn. na jego potrzeby osobiste;

do rubryki 7 i 8 — sumy przechodzące przez kasę duchownego przejściowo, jako zebrane: a) na rzecz związku religijnego i jego instytucji oraz jego jednostek administracyjnych (rubr. 7), więc np. składki wpłacone przez członków związku religijnego na określone potrzeby kultu religijnego, np. zakup szat i naczyń liturgicznych, dzwonów, przedmiotów kultu itp. indywidualne ofiary na określone potrzeby świątyni, bezimienne dary i datki w gotówce, składane np. do puszek, zbierane podczas nabożeństw itp. b) na rzecz instytucji charytatywnych i społecznych, jak również uzyskane przy kolportażu czasopism kościelnych itp. (rubr. 8); jeżeli z sum zebranych przez duchownego na rzecz związku religijnego lub jego instytucji oraz jego jednostek administracyjnych duchowni zatrzymują część dla siebie, to suma odpowiednia podlega wpisaniu do rubryk 6 i 18;

rubryka 9 — wolna, jest przeznaczona do zapisywania ew. innych przychodów duchownego, nieobjętych rubrykami poprzednimi;

do rubryki 10 wpisywać należy łączną sumę zapisów z rubryk 3, 5, 6, 7, 8 i ew. 9; jeżeli więc duchowny z tytułu wykonanej czynności duszpasterskiej (np. udzielenie ślubu) otrzymał gotówką zł 3.000, a wartość otrzymanych przezeń świadczeń w naturze wyniosła zł 2.000, które to sumy wpisano na poziomie tej samej linii w rubr. 3 i 5, innych zaś przychodów na tej samej linii nie wpisano, to do rubr. 10 wpisać należy kwotę zł 5.000 — jeżeli zaś na poziomie tej samej linii wpisano tylko jedną kwotę np. w rubr. 6 — 10.000 zł to kwota ta powinna być powtórzona następnie w rubryce 10. W końcu każdego okresu (miesiąca, roku) przy podsumowaniu zapisów łączna suma rubryk 3, 5, 6, 7, 8 i 9 powinna być równa ogólnej sumie rubryki 10.

4. Rubryki 11—13 są przeznaczone do bliższego określenia dokonanych zapisów w szczególności wpisywać należy:

do rubryki 11 — numer kolejny zapisu, bez względu na to, czy dotyczy on przychodu albo rozchodu,

do rubryki 12 — datę przychodu albo rozchodu,

do rubryki 13 — bliższe omówienie dokonanego zapisu.

Wobec tego, że układ wzoru księgi zawiera szczegółowe rubryki, dotyczące przychodu z opłat, ofiar i datków, otrzymywanych przez duchownego z tytułu wykonywanych przezeń posług religijnych oraz czynności duszpasterskich oraz w związku z pełnieniem przezeń urzędu (rubr. 1—5), przeto rubryka 13 dotyczy tylko zapisów dokonywanych w rubrykach 6—9 po stronie przychody oraz w rubrykach 14—19 po stronie rozchody.

W rubryce 13 należy więc podawać, jeżeli chodzi o rubryki 6—9, nazwę jednostki administracyjnej lub instytucji związku religijnego, od której otrzymano dotacje, bliższe określenie sum przejściowych, zebranych na rzecz związku religijnego, instytucyj społecznych, charytatywnych itp. (np. nazwiska osoby, która wpłaciła składkę na potrzeby kultu religijnego, nazwę odnośnej instytucji, dla której zbierano składki, nazwę czasopisma, którego egzemplarze kolportowano itd. oraz powołanie dowodu, na którego podstawie dokonano zapisu (lista składek Nr . . . . .), lista ofiar Nr . . . . ., protokół zbioru dobrowolnych, bezimiennych ofiar w świątyni z dnia . . . . protokół obliczenia zawartości puszek w świątyni z dnia . . . . itd.); analogiczne dane należy podawać w rubr. 13 odnośnie rozchodu, a więc księgując np. koszty wyjazdu (w rubr. 14) w teren, należy podać miejscowość, do której wyjazd nastąpił, cel wyjazdu (wizytacja, do chorego itp.), przekazując związkowi religijnemu lub jego instytucjom albo jego jednostkom administracyjnym bądź instytucjom społecznym, charytatywnym itp. kwoty dla nich zebrane, należy bliżej określić rodzaj przekazywanej kwoty (cel na który była zebrana) oraz datę, kiedy ją zebrano, powołać ewent. rozliczenie itd.

5. Do poszczególnych rubryk strony rozchody wpisywać należy:

do rubryki 14 — poszczególne kwoty wydatków, związanych z wykonywaniem posług religijnych, czynności duszpasterskich oraz pełnieniem przez duchownego jego urzędu, a więc np. zakup wina mszalnego, koszty wyjazdów na wizytację okręgu, wynagrodzenie innych duchownych, jeżeli obciąża ono duchownego, składki na rzecz związków kapłańskich, abonament pism fachowych, teologicznych itp.;

do rubryki 15 i 16 — poszczególne sumy przekazane związkowi religijnemu bądź jego instytucjom albo jego jednostkom administracyjnym (Rubryka 15) oraz sumy przekazywane z tytułu kolportażu czasopism, jak również instytucjom społecznym, charytatywnym, niezależnie od tego, czy przekazane sumy stanowią rozliczenie z sum przejściowych wpisanych do rubr. 7 i 8, czy też wpłacane są one z innego tytułu, (np. z tytułu udziału związku religijnego lub jego wyższych jednostek administracyjnych w przychodach duchownego z opłat, ofiar i datków, zebranych w związku z wykonywaniem czynności duszpasterskich);

do rubryki 17 — Nr dowodu, a więc przekazu pocztowego, pokwitowania itp., otrzymanego w związku z przekazaniem kwot, o których mowa w rubr. 15 i 16;

do rubryki 18 — poszczególne sumy wydatkowane przez duchownego w zastępstwie lub z polecenia związku religijnego albo wyższych jednostek administracyjnych z wpływów zebranych na ich rzecz (zob. rubr. 7) lub też z własnych wpływów duchownego (z rubr. 3—5), np. wydatki związane z utrzymaniem świątyni (opał, oświetlenie, służba kościelna zakup przedmiotów kultu, ławek, koszt przeprowadzanych remontów itp.), rubryka 19 — wolna, jest przeznaczona na wpisywanie innych rozchodów, niż objętych rubrykami 14—18;

do rubryki 20 wpisywać należy łączną sumę zapisów z rubr. 14—19 — do rubryki tej mają odpowiednie zastosowanie wyjaśnienia do rubr. 10 (zob. ust. 3).

6. Zapisy do księgi podatkowej Nr 11 powinny być odpowiednio udokumentowane; dowody na rozchody i przychody powinny być kolejno numerowane i w odpowiedniej kolejności przechowywane; jeżeli chodzi o zakup rzeczy ruchomych oraz pobierane świadczenia usług odpowiednie zastosowanie mają przepisy art. 86 dekretu z dnia 15. V. 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174 z roku 1946 oraz z 1948 r. Nr 12, poz. 94 i Nr 52, poz. 413) oraz § 12 lit. a), c) i e) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31. X. 1946 r. o księgach handlowych, uproszczonych i podatkowych, wydanego co do §§ 2—11 w porozumieniu z Ministrami Przemysłu oraz

Aprowizacji i Handlu (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 365, z 1947 r. Nr 73, poz. 466 i z 1948 r. Nr 31, poz. 208).

7. Zapisów w księdze podatkowej Nr 11 należy dokonywać najpóźniej następnego dnia po osiągnięciu przychodu lub dokonaniu wydatku (rozchodu).

8. Po zakończeniu każdego miesiąca kalendarzowego należy księgę zamknąć, tj. podkreślić ostatnie zapisy, rubryki 3, 5, 6 do 10 po stronie przychody oraz rubryki 14—16 i 18 oraz 19—20 po stronie rozchody zsumować, podkreślając otrzymane sumy dwukrotnie.

9. Po zakończeniu okresu rachunkowego należy sporządzić na ostatniej stronie księgi zestawienie roczne. W tym celu należy wpisać do właściwych rubryk sumy poszczególnych miesięcy (zob. ust. 8), zsumować je, a wpisane sumy ogólne podkreślić dwiema liniami.

---

153. Okólnik z dnia 28 czerwca 1949 r.
w sprawie wydawania zaświadczeń o posiadaniu źródeł przychodu.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre urzędy skarbowe odmawiają absolwentom szkół ogólnokształcących i zawodowych stopnia licealnego wydawania zaświadczeń o posiadanych przez rodziców tych absolwentów źródłach przychodów.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że stosowanie przez urzędy skarbowe tego rodzaju praktyki jest nieuzasadnione i w związku z tym poleca wydawanie omawianych zaświadczeń dla celów władz szkolnych według niżej podanych wzorów:

I. Urząd Skarbowy w . . . . zaświadcza, że ob. . . . . . . zamieszkały w . . . . ulica . . . . Nr . . . posiada następujące źródła przychodów podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym:

1. . . . . . . miejsce położenia . . . .
2. . . . . . . miejsce położenia . . . .
3. . . . . . . miejsce położenia . . . .
4. . . . . . . miejsce położenia . . . .

Ustalone (zadeklarowane) zaliczki na podatek dochodowy za ostatni miesiąc 1949 r. wynoszą . . . . . zł.

Według danych urzędu skarbowego ob. . . . . zatrudnia obecnie . . . . sił najemnych oraz posiada na swoim utrzymaniu następujących członków rodziny . . . .

Zaświadczenie niniejsze wydaje się celem przedłożenia władzom szkolnym

II. Urząd skarbowy zaświadcza, że ob. . . . . zamieszkały w . . . . . . ulica . . . . . Nr . . . w ewidencji urzędu jako podatnik podatku obrotowego i dochodowego w 1949 r. nie figuruje.

Zaświadczenie niniejsze wydaje się celem przedłożenia władzom szkolnym.

za Dyrektora Departamentu
T. Zaorski
Naczelnik Wydziału

(Znak Min. Sk. D. I. 16/201/49).

---

154. Okólnik z dnia 30 czerwca 1949 r.
w sprawie rozciągnięcia mocy obowiązującej okólnika z dnia 9 lutego 1949 r. w sprawie podatku od wynagrodzeń na wypłaty dokonane po dniu 30 czerwca 1949 r.

W związku z powtarzającymi się nadal przypadkami wypłat wynagrodzeń pracowniczych za czas sprzed 1 stycznia 1949 r., które w myśl obowiązujących do dnia 31 grudnia 1948 r. przepisów nie podlegały podatkowi od wynagrodzeń, oraz wobec przewidywanego wypłacania wyrównań wynagrodzeń za czas od 1 stycznia 1949 r. również po dniu 30 czerwca 1949 r., co pozostaje w związku z niezakończoną jeszcze akcją ustalania nowych norm uposażeniowych oraz opracowywania nowych układów zbiorowych pracy—Ministerstwo Skarbu rozciąga moc obowiązującą okólnika z dnia 9 lutego 1949 r. w sprawie podatku od wynagrodzeń pracowników administracji państwowej i samorządowej, monopoli państwowych i niektórych przedsiębiorstw państwowych za czas sprzed 1 stycznia 1949 r. i od wyrównań wynagrodzeń (Dz. Urz. Min. Sk Nr 5, poz. 24) również na te wypłaty określonych w powołanym okólniku wynagrodzeń lub wyrównań, które dokonane zostaną po dniu 30 czerwca 1949 r.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

(Znak Min. Sk. D. V. 10018/4/49).

---

155. Okólnik z dnia 30 czerwca 1949 r.
w sprawie trybu realizacji inwestycji z części 21 P. P. I. o koszcie do 500.000.— zł.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości i stosowania przez władze i urzędy oraz instytucje podległe lub nadzorowane przez Ministerstwo — Zarządzenie Ministra Budownictwa z dnia 17 czerwca 1949 r.

za Dyrektora Departamentu
T. Zaorski
Naczelnik Wydziału

(Znak Min. Sk. D. I. 501/73/49).

Ministerstwo Budownictwa
L. dz. IV/2/450/49.

Z a r z ą d z e n i e
w sprawie trybu realizacji inwestycji o koszcie do 500.000,— zł z dnia 17 czerwca 1949 r.

Wykonywane na pojedyńczym obiekcie inwestycje budowlane na które do dyspozycji Wojewódzkich Wydziałów Odbudowy i Dyrekcji Odbudowy, jako inwestorów bezpośrednich, uruchomiony został kredyt inwestycyjny w części 21 P. P. I. w wysokości nieprzekraczającej kwoty zł 500.000,—, należy przekazać do realizacji właściwym inwestorom — przyszłym użytkownikom inwestycji.

W tym celu Wydziały i Dyrekcje Odbudowy w porozumieniu z Bankiem Inwestycyjnym (B.G.K) lub bankiem rolnym (P.B.R.) postawią do dyspozycji tych inwestorów odnośne kredyty inwestycyjne.

Wszelkie czynności i obowiązki, a zwłaszcza wynikające z instrukcji tymczasowej Ministerstwa Skarbu z dnia 28. II. 1949 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 8 z dnia 14. III. 1949 r.) oraz z pisma okólnego Ministerstwa Odbudowy z dnia 2. IV. 1949 r. L. dz. D. VII. 3779/1/49 to znaczy:

a) zlecenia robót,
b) wykonanie opisu technicznego zgodnie z p. 1 grupa II zarządzenia Min. Odbudowy z dnia 14 marca 1949 r. L. dz. II/2/V/Sekr/3298/49 oraz przedłożenie go w banku,
c) przesyłanie do banku kopii umów, zleceń i zamówień inwestycyjnych,
d) prowadzenie ich ewidencji,
e) sprawdzanie rachunków,
f) wystawianie zleceń przelewu środków inwestycyjnych,
g) prowadzenie właściwej księgowości w zakresie kredytów inwestycyjnych,

ciążą na inwestorach, którym zostały przekazane do realizacji inwestycje.

Inwestorzy (użytkownicy inwestycyj) obowiązani są przeprowadzić odbiór robót protokólarnie przy udziale przedstawicieli kontr. społecznej.

Ponad to inwestorzy ci mają obowiązek składania Wydziałom i Dyrekcjom Odbudowy, jako organom nadzoru pośredniego, miesięcznych raportów inwestycyjnych—wzór Nr 1—w myśl zarządzenia Ministra Odbudowy z dnia 20. IV. 1949 r. o sprawozdawczości inwestycyjnej z wykonania Planu Inwestycyjnego na rok 1949 (Dz. Urz. Min. Odbudowy Nr 6, z dnia 21. IV. 1949 r.).

Inwestorom realizującym inwestycje systemem gospodarczym przysługuje z § 2 wzmiankowanej instrukcji tymczasowej z dnia 28. III. 1949 r. prawo otrzymywania zaliczek z kredytów inwestycyjnych.

Minister
M. Spychalski

---

156. Okólnik z dnia 5 lipca 1949 r.
w sprawie zakresu zwolnienia od podatków i opłat państwowych nowootwieranych oddziałów banków dotychczas istniejących.

W związku z przejmowaniem agend przez banki, stanowiące bazy organizacyjne dla banków powołanych dekretem z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 412), od pozostałych banków i organizowaniem sieci terenowej stosownie do kompetencji

i zakresu działania nowych banków oraz zachodzącą przy tym koniecznością otwierania nowych oddziałów przez banki dotychczas istniejące, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w stosunku do tych oddziałów (nowootwieranych) będzie miał zastosowanie art. 29 w. powołanego dekretu.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 6140/3/49).

---

157. Okólnik z dnia 5 lipca 1949 r.
w sprawie opodatkowania nabycia praw majątkowych z pism stwierdzających przeniesienie własności rzeczy ruchomych celem zabezpieczenia kredytu lub też zawierających deklarację o wykreśleniu zabezpieczenia z księgi wieczystej — podatkiem od nabycia praw majątkowych względnie opłatą skarbową.

1. Instytucje kredytowe, udzielając swym klientom kredytu, żądają od nich częstokroć zabezpieczenia (wierzytelności) w formie tzw. **„przewłaszczenia na zabezpieczenie"** **(powierniczego przeniesienia własności).** Idzie tu o zabezpieczenie wierzytelności przez przeniesienie na wierzyciela prawa własności rzeczy ruchomych (towarów) z równoczesnym ustanowieniem zobowiązania wierzyciela do korzystania z prawa własności tylko w granicach zawartej umowy o zabezpieczeniu kredytu, w szczególności do przeniesienia prawa własności tych rzeczy, wyszczególnionych w osobnej konsygnacji, z powrotem na dłużnika po wygaśnięciu wierzytelności, a z pozostawieniem ich do tego czasu w bezpłatnym przechowaniu dłużnika w odpowiednio oznaczonym jego pomieszczeniu.

Ponieważ skutki umów o przeniesienie własności na zabezpieczenie są analogiczne jak przy ustanowieniu prawa zastawu, należy omawiane umowy traktować jak zastaw, a w konsekwencji tego **nabycie praw majątkowych** z tych umów **nie podlega** w myśl **art. 3 pkt 8** dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 106) **temu podatkowi;** również od pism tego rodzaju jako niewymienionych w Tabeli opłat skarbowych, stanowiącej załącznik do dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 107) **nie należy się** z mocy **art. 1** tego dekretu żadna **opłata skarbowa.**

2. Nie należy się również z mocy art. 1 powyższego dekretu o opłacie skarbowej żadna opłata od tzw. **kwitu ekstabulacyjnego** (mazalnego) czyli od deklaracji wierzyciela, w której on oświadcza, że udzielona pożyczka, na której zabezpieczenie wpisano na podstawie skryptu dłużnego w księdze wieczystej prawo zastawu w stanie biernym realności dłużnika, została w całości spłacona wobec czego zezwala na wykreślenie tego wpisu; nie należy się również z tego tytułu żaden podatek od nabycia praw majątkowych, gdyż podatkowi temu w myśl **art. 1** powołanego powyżej dekretu podlega nabycie praw majątkowych, nie zaś ich wygaśnięcie. Kwit ekstabulacyjny jest bowiem tylko stwierdzeniem, że prawo majątkowe ustanowione w momencie zapisywania hipoteki na rzecz właściciela stało się bezprzedmiotowe wobec wygaśnięcia długu.

za Dyrektora Departamentu
R. Galster

(Znak Min. Sk. D. V. 8490/4/49).

---

158. Okólnik z dnia 5 lipca 1949 r.
w sprawie zaprowadzenia szczególnego typu ksiąg uproszczonych i podatkowych przez podatników prowadzących przedsiębiorstwa cukiernicze i cukierniczo-kawiarniane.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 maja 1949 r. o obowiązku prowadzenia ksiąg szczególnego typu przez podatników prowadzących przedsiębiorstwa cukiernicze i cukierniczo - kawiarniane (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 250) wprowadziło z dniem 1 lipca 1949 r. dla podatników określonych w §§ 4 i 12 tego rozporządzenia obowiązek prowadzenia ksiąg podatkowych Nr 9 lub ksiąg uproszczonych typu C. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 czerwca 1949 r. o ustaleniu wzorów ksiąg szczególnego typu dla grup podatników podanych wyżej zostało ogłoszone dopiero w dniu 23. VI. 1949 r. w Dz. Urz. Min. Sk. Nr 22.

Ze względu na krótki okres czasu jaki dzielił ukazanie się ogłoszenia od dnia, w którym powstał obowiązek zaprowadzenia ksiąg szczególnego typu, wynikły trudności techniczne, które uniemożliwiły wykończenie na dzień 1 lipca 1949 r. ksiąg podatkowych i uproszczonych. W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu poleca nie kwestionować prowadzonych w 1949 r. ksiąg podatkowych Nr 9 oraz ksiąg uproszczonych typu C i uznać je za prawidłowe w rozumieniu § 14 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31. X. 1946 o księgach handlowych uproszczonych i podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 365 — Nr 73, poz. 466 i z 1948 r. Nr 31, poz. 208), jeżeli powodem uznania tych ksiąg za nieprawidłowe byłoby jedynie opóźnienie w założeniu i prowadzeniu tych ksiąg o jeden miesiąc, to jest dopiero począwszy od dnia 1 sierpnia 1949 r.

Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę, że księgi podatkowe Nr 9 i księgi uproszczone typu C — dla podatników prowadzących przedsiębiorstwa cukiernicze i cukierniczo-kawiarniane powinny być w terminie do dnia 30 lipca 1949 r. przedstawione właściwemu urzędowi skarbowemu (rewizyjnemu) do zaświadczenia w myśl § 22a rozporządzenia o księgach handlowych, uproszczonych i podatkowych.

Podsekretarz Stanu
Prof. dr L. Kurowski

(Znak Min. Sk. D. V. 11945/1/49).

---

159. Okólnik z dnia 5 lipca 1949 r.
w sprawie zgłaszania do rozrachunku zaległości podatkowych przedsiębiorstw podlegających przejęciu na własność Państwa.

W myśl art. 6 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) zobowiązania podatkowe przedsiębiorstw przejętych na zasadzie przepisów art. 2 i 3 tej ustawy na własność Państwa lub polskich osób prawnych prawa publicznego podlegają przejęciu przez Państwo i wymienione osoby prawne. W związku z tym zobowiązania podatkowe tych przedsiębiorstw zarówno przejmowanych za odszkodowaniem, jak i bez odszkodowania podlegają zgłoszeniu do rozrachunku.

W myśl pkt 19 instrukcji Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1948 r. w sprawie sporządzania protokółów zdawczo-odbiorczych przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa na podstawie ustawy z dnia 3. I. 1946 r. — wydanej w myśl uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 września 1948 r. (Dz. Urz. Min. Przem. i Handlu Nr 26, poz. 327) wierzyciele przejmowanego przedsiębiorstwa mogą zgłaszać swoje wierzytelności przy sporządzaniu protokółu zdawczo-odbiorczego. Termin sporządzania protokółu zdawczo-odbiorczego jest podawany do publicznej wiadomości w Dzienniku Urzędowym Województwa, właściwego dla miejsca położenia obejmowanego przedsiębiorstwa co najmniej na 14 dni przed datą sporządzenia tego protokółu. Niezależnie od tego wszystkie Oddziały Banku Gospodarstwa Krajowego prowadzą wykazy zawierające dane co do terminów i miejsc sporządzania protokółów zdawczo-odbiorczych przedsiębiorstw przejmowanych na własność Państwa z terenu całego kraju. Urzędy skarbowe w siedzibach Oddziałów Banku Gospodarstwa Krajowego mogą korzystać z tych wykazów.

Nawiązując do okólników z dnia 7 grudnia 1946 r. L. D. V. 4—5/14/46, oraz z dnia 4 marca 1947 r. L. D. V. 1255/4/47 w sprawie wykazów przedsiębiorstw podlegających upaństwowieniu oraz zaniechania wymiarów względnie zgłaszania do rozrachunku nadzw. podatku od wzbogacenia wojennego, Ministerstwo Skarbu poleca w stosunku do przedsiębiorstw, co do których został ogłoszony w Dzienniku Wojewódzkim termin sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego — zgłosić bezzwłocznie, a w każdym razie przed dniem sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego, przejmującemu przedsiębiorstwo zaległości podatkowe przejmowanego przedsiębiorstwa w formie wykazu, sporządzonego w 4 egzemplarzach, za potwierdzeniem odbioru. Ministerstwo Skarbu zauważa, że zgłoszeniu podlegają podatki przypadające z przejmowanego przedsiębiorstwa, bądź też podatki, których podstawę stanowił obrót, bądź dochód z przejmowanego przedsiębiorstwa. Jeżeli zatem zaległość w podatku pochodzi z wymiaru podatku również z innych źródeł dochodu wzgl. obrotów osiągniętych z przedsiębiorstwa niepodlegającego upaństwowieniu, w tym przypadku zgłoszeniu podlega tylko część tej zaległo-

ści, jaka proporcjonalnie przypada z dochodu lub obrotu osiągniętego z przedsiębiorstwa przejmowanego.

Zaległości w nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego przypadającego z przejmowanego przedsiębiorstwa, należy zgłosić zgodnie z powołanym wyżej okólnikiem z dnia 7 grudnia 1946 r. tylko w tym przypadku gdy przedsiębiorstwo podlega upaństwowieniu za odszkodowaniem, inne zaś podatki należy zgłosić bez względu na to, czy przedsiębiorstwo podlega upaństwowieniu za odszkodowaniem, czy bez odszkodowania.

Ministerstwo Skarbu zauważa, iż do rozrachunku należy również zgłosić zaległości ciążące na przejmowanym przedsiębiorstwie, które zostały przeniesione do księgi wątpliwych zobowiązań podatkowych.

W stosunku do przedsiębiorstw, co do których już zostały sporządzone protokóły zdawczo-odbiorcze, należy zgłosić dodatkowo zaległości podatkowe „przejmującemu" przedsiębiorstwo w sposób wyżej podany z prośbą o dołączenie wykazów do poszczególnych egzemplarzy protokółów zdawczo-odbiorczych, bądź też o dodatkowe przesłanie jednego egzemplarza właścicielowi lub właściwemu urzędowi likwidacyjnemu, a dwóch dalszych egzemplarzy Ministrowi, który wydał zarządzenie o objęciu przedsiębiorstwa.

Zgłoszenie zaległości podatkowych do rozrachunku powoduje wstrzymanie egzekucji tej części zaległości, która została zgłoszona do rozrachunku.

Co do ostatecznej likwidacji zaległości zgłoszonych do rozrachunku zostanie wydane oddzielne zarządzenie.

Podsekretarz Stanu
Prof. dr L. Kurowski

(Znak Min. Sk. D. V. 8499/2/49).

KOMUNIKAT

Podaje się do wiadomości, iż „w Monitorze Polskim" Część „A" Nr A-33 z dnia 30 maja 1949 r., poz. 489, ogłoszony został okólnik Nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 maja 1949 r. w sprawie ogłoszeń przetargów na dostawy, roboty i usługi.

Zwracając uwagę na konieczność dokładnego zapoznania się z treścią okólnika oraz ścisłego jego stosowania, komunikuje się, iż Administracja „Monitora Polskiego". posiada dodatkowe nakłady odbitek, które zamawiać należy bezpośrednio w Administracji „Monitora Polskiego" — ul. Młodzieży Jugosłowiańskiej Nr 11 w Warszawie.

KOMUNIKAT
o wydaniu Katalogu Norm i Cen Jednostkowych w Budownictwie.

Podaje się do wiadomości, iż wydano Katalog Norm i Cen Jednostkowych w Budownictwie cz. I i II jako załącznik do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 7 maja 1949 r. Katalogi te są do nabycia na rynku księgarskim.

KOMUNIKAT
w sprawie Skorowidza do Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu za rok 1948.

Podaje się do wiadomości, że skorowidz do Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu za rok 1948 został wydany. Cena 1 egzemplarza wynosi zł 165.

OGŁOSZENIA
o unieważnieniu legitymacyj urzędowych.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 1380 wydaną przez Izbę Skarbową w Katowicach dla ob. Alojzego Jaskółki.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędową Nr 29 wydaną przez Dyrekcję Ceł w Warszawie dla ob. Szepielow Mieczysławy.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 799 wydaną przez Izbę Skarbową w Gdańsku dla ob. Karal Ksawery.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 338 wydaną przez Izbę Skarbową w Białymstoku dla ob. Dakowicza Józefa.

Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną Nr 3023 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Szawłowskiego Józefa.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędową Nr 242 wydaną przez Izbę Skarbową w Płocku dla ob. Podgórskiej Ireny Jadwigi.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędową Nr 337 wydaną przez Izbę Skarbową w Warszawie dla ob. Stanisława Musikowskiego.

Komunikaty i ogłoszenia

Komunikat.

Komunikat o wydaniu Katalogu Norm i Cen Jednostkowych w Budownictwie.

Komunikat w sprawie skorowidza do Dziennika Urzędowego Min. Skarbu za rok 1948.

Ogłoszenia o unieważnieniu legitymacyj urzędowych.

Objaśnienie znaków:

OrOs	—	dział organizacyjny i osobowy
GB	—	„ gospodarczy i budżetowy resortu
KS	—	„ karny skarbowy
OSk	—	„ Ochrony Skarbowej
OK	—	„ obrotu pieniężnego i kredytu
B	—	„ budżetowy
K	—	„ finansów i podatków komunalnych
RK	—	„ rachunkowo-kasowy
C	—	„ ceł
ZPP	—	„ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	—	„ podatków: obrotowego i dochodowego
PW	—	„ podatku od wynagrodzeń
MOSk	—	„ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	—	„ innych podatków bezpośrednich
EA	—	„ egzekucji administracyjnej
SNP	—	„ specjalnego nadzoru podatkowego
M	—	„ monopolów
U	—	„ ubezpieczeń
Sp	—	„ spółdzielczości
L	—	„ likwidacyjny
R	—	„ różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin
Kom	—	komunikat

T R E Ś Ć

Poz.			Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	SNP	M	U	Sp	L	R
152	O ustaleniu wzoru ksiąg podatkowych dla duchownych.	Ż	12 VII. 1949 r.											X											
153	W sprawie wydawania zaświadczeń o posiadaniu źródeł przychodu.	O	28 VI. 1948 r.	D. I. 16/201/49																					X
154	W sprawie rozciągnięcia mocy obowiązującej okólnika z dnia 9 lutego 1949 r. w sprawie podatku od wynagrodzeń na wypłaty dokonane po dniu 30 czerwca 1949 r.	O	30 VI. 1949 r.	D. V. 10018/4/49												X									
155	W sprawie trybu realizacji inwestycji z części 21 P. P. I. o koszcie do 500.000 zł.	O	30 VI. 1949 r.	D. I. 501/73/49		X																			
156	W sprawie zakresu zwolnienia od podatków i opłat państwowych nowootwieranych oddziałów banków dotychczas istniejących.	O	5 VII. 1949 r.	D. V. 6140/3/49											X										
157	W sprawie opodatkowania nabycia praw majątkowych z pism, stwierdzających przeniesienie własności rzeczy ruchomych celem zabezpieczenia kredytu lub też zawierających deklarację o wykreśleniu zabezpieczenia z księgi wieczystej — podatkiem od nabycia praw majątkowych względnie opłatą skarbową.	O	5 VII. 1949 r.	D. V. 8490/4/49													X								
158	W sprawie zaprowadzenia szczególnego typu ksiąg uproszczonych i podatkowych przez podatników prowadzących przedsiębiorstwa cukiernicze i cukierniczo-kawiarniane.	O	5 VII. 1949 r.	D. V. 11945/1/49										X											
159	W sprawie zgłaszania do rozrachunku zaległości podatkowych przedsiębiorstw podlegających przejęciu na własność Państwa.	O	5 VII. 1949 r.	D. V. 8499/2/49															X						

OGŁOSZENIA
o unieważnieniu legitymacyj urzędowych.

Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną Nr 6268 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Dobosz Albiny.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 903 wydaną przez Izbę Skarbową w Warszawie dla ob. Władysława Gryczyńskiego.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 378 wydaną przez Izbę Skarbową w Gdańsku dla ob. Jędrzejeckiej Jadwigi.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 2273 wydaną przez Izbę Skarbową w Katowicach dla ob. Jerzego Poppera.

Unieważnia się skradzioną legitymację emerytalną Nr 7248 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Bardo Franciszka.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 2516 wydaną przez Izbę Skarbową w Poznaniu dla ob. Ostrowskiej Heleny.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 427 wydaną przez Dyrekcję Pol. Monop. Tytoniowego dla ob. Jakuba Trzebińskigeo.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 286 wydaną przez Izbę Skarbową w Poznaniu dla ob. Spiechowicza Jana.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 346 wydaną przez Izbę Skarbową w Poznaniu dla ob. Wróbla Jana.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 497 wydaną przez Izbę Skarbową we Wrocławiu dla ob. Skrzypczak Aliny, żony Jana.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędową Nr 884 wydaną przez Izbę Skarbową w Lublinie dla ob. Krzowskiego Jana.

Cena zł 45

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Warunki prenumeraty i ogłoszeń.

Prenumerata płatna jest zgóry i przyjmuje się na okresy 1949 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi rocznie — zł 2.400; półrocznie — zł 1.300; kwartalnie — zł 700; miesięcznie — zł 300.

Komplety lub poszczególne egzemplarze Dziennika Urzędowego z lat ubiegłych, oraz z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty, mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu po cenach sprzedażnych poszczególnych egzemplarzy, z wyjątkiem egzemplarzy za 1945 r., które są całkowicie wyczerpane.

Komplet za 1946 r. wg. cen jednostkowych wynosi zł 3.542
„ za 1948 r. „ „ „ „ „ 4.356

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w P. K. O. Nr I - 4428, podając na odcinku dowodu wpłaty, w sposób czytelny; cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłka zamawianych egzemplarzy dokonywana jest po otrzymaniu pełnej należności.

Od 1 stycznia 1949 r. wysyłka egzemplarzy Dziennika Urzędowego Min. Skarbu dokonywana jest listami poleconymi. Reklamacje w sprawie nieotrzymania poszczególnych numerów należy kierować bezpośrednio pod adresem administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, w terminie miesięcznym od daty wydania reklamowanego numeru. Wszelkie późniejsze reklamacje nie będą uwzględniane i ponowne wysłanie brakujących numerów nastąpić może po uprzednim wpłaceniu należności na powyższe konto czekowe w P. K. O., wg. ceny jednostkowej za poszczególne egzemplarze.

Należność za ogłoszenie o zagubieniu lub skradzeniu legitymacji urzędowej pobierana jest w kwocie ryczałtowej zł 600 — która obliczona jest wraz z należnością za numer dowodowy. Zgłoszenia należy przesyłać drogą służbową do Administracji Dziennika Urzędowego w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, po uprzednim wpłaceniu należności w pełnej wysokości na powyższe konto czekowe w P. K. O.

Cena wszelkich innych ogłoszeń wynosi zł 90 — za jeden mm szerokości jednej szpalty.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.